

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਨੁਸਰਤ ਅਲੀ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਤਿਰਲੋਕ ਚੰਦ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1965 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 60

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III)- ਐੱਸ. 4 ਤਾਜ਼ੀ ਸੀਮਾਵਾਂ—ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ—ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੋਣਾਂ—ਕੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਤਕਨੀਕੀ ਨੁਕਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਕੈਂਟੋਨਮੈਂਟਸ ਐਕਟ (1924 ਦਾ II)- ਧਾਰਾ 3— ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਮਿਲਟਰੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਪਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ - ਕੀ ਫੌਜੀ ਛਾਉਣੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 6 ਦੀ ਬਜਾਏ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। , 1911, ਨਵੀਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਚੋਣ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਨੁਕਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੇਕਰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਚੋਣ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 5(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਮਾਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦਾ ਤੱਤ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (1) ਕਿਸੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਸਿਰਫ ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(1) ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ

ਕੱਢਣ ਲਈ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਜਾਂ ਕੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4(1), ਕਿਸੇ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੌਜੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਫੌਜੀ ਛਾਉਣੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਛਾਉਣੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਘੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 1097 ਵਿੱਚ 1 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ।

ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ , ਬੀ ਆਰ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਐਸ ਕੇ ਅਗਰਵਾਲ , ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਡੀ.ਐਸ.ਨੇਹਰਾ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਸ.ਨੇਹਰਾ , ਐਡਵੋਕੇਟ , ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, 1965 ਦੇ ਨੰਬਰ 60 ਅਤੇ 142, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਸਰਾ ਅਲੀ "ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਤਿਰਲੋਕ ਹਨ। ਚੰਦ. ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ, ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ 1 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਤਿਰਲੋਕ ਚੰਦ ਸ਼ਰਮਾ , ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ 24 ਮਈ, 1964 ਨੂੰ ਹੋਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਅਣ-ਸਿੱਟੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੈ।

ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਦਾ ਕਸਬਾ ਸਾਬਕਾ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਰਾਜ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸੀ। 20 ਅਗਸਤ, 1948 ਨੂੰ ਪੈਪਸੂ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਬਕਾ ਮਲੇਰ-ਕੋਟਲਾ ਰਾਜ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਕਸਬੇ ਵਿਚ ਇਕ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਗਠਨ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।, ਪੈਪਸੂ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 9 ਜਨਵਰੀ 1951 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ, ਅਨੁਸੂਚੀ "ਏ", ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਤਾਰਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਵਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਚੋਣ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1955 ਵਿਚ ਉਸੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਚੋਣ ਹੋਈ। 1 ਨਵੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕਾਰਨ ਪੈਪਸੂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਰਲੇਵਾਂ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਣਿਆ। ਸਾਬਕਾ ਪਟਿਆਲਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 (1911 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 3), ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣਾ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਹ ਹੁਣ ਰਾਜ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣ ਗਿਆ। ਪੈਪਸੂ ਦੇ. 1956 ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

3. 27 ਜਨਵਰੀ/1960 ਨੂੰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਨੁਸੂਚੀ "ਬੀ" ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇੱਕ ਵਾਰਡ ਨੂੰ ਡਬਲ-ਨੰਬਰ ਵਾਲਾ ਹਲਕਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੋਣਾਂ ਉਸੇ ਸਾਲ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਪਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇਕ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਚ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਕਾਰਨ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ।

4. ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1962 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਹਾਇਕ; ਚੋਣ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ) ਨੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ

ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੀਆਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ, ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ 12 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਨਾ। ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਨੁਸੂਚੀ "ਸੀ 3 ਮਈ, 1963 ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੀਆਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ 26 ਨਵੰਬਰ, 1963 ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ "ਡੀ" ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਦੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਲਈ ਚੋਣ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ , ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ, ਜਦੋਂ 27 ਜਨਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਨੁਸਾਰ. ਤਿਰਲੋਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰੇ 8 ਅਤੇ 9 ਵਿੱਚ ਅਨੁਬੰਧ "B" ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕੈਂਡ ਸ਼ਰਮਾ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ, ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰਿਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰ ਉਤਪਾਦਨ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦੇ ਹਨ--

8. ਕਿ 1963 ਅਤੇ 1960 ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੇ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ, ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ (i) ਨਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖੇਤਰ ਅਬਾਦੀ ਜਮਾਲਪੁਰ , (ii) ਚਾਹ । ਹਰੀਵਾਲਾ , (iii) ਨਾਈ ਅਬਾਦੀ ਕਿਲਾ ਰਹਿਮਤਗੜ੍ਹ , (iv) ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ, (v) ਈਦ- ਗਾਹ ਅਤੇ ਕੋਠੀ ਅਬਦੁੱਲਾ ਸ਼ਾਹ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕਵਤਨ ਅਤੇ ਚਾਹ ਮੋਡੀਆਂਵਾਲਾ ਨੂੰ ਵਾਰਡ ਨੰ: 14, 15, 16, 17, 18, ਅਤੇ 1 ਅਤੇ 3 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

9. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ (i) ਦੋਰਾ ਆਤਮਾ ਰਾਮ, (ii) ਬਾਗ ਵਾਲਾ ਇਲਾਕਾ ਪੁਜਵਾਲਾ , ਜੋ ਕਿ 1951 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 14 ਅਤੇ 1960 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 1 ਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਦਬੰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਨੂੰ 1963 ਵਿੱਚ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੇ 6 ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ

ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੋਟ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਚੋਣ ਲੜਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

5. ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤਿਰਲੋਕ ਚੰਦ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ 3 ਮਈ, 1963 ਦੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਸੀ') ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ, ਵਾਇਰਸ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਆਧਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ-(1) ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ 1951 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਐਕਟ ਦੇ 4 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਕੋ ਇਕ ਤਰੀਕਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਤੇ 6 ਵਿਚਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ; (2) ਕਿ 3 ਮਈ, 1963 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ "ਸੀ"), ਫੌਜੀ ਛਾਉਣੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ "ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ (3) ਪਿੰਡ ਜਮਾਲਪੁਰ ਅਤੇ ਕਿਲਾ ਦੇ ਕੁਝ ਖੇਤਰ ਰਹਿਮਤਗੜ੍ਹ ਗਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਬਲਾਕ ਸੰਮਤੀ ਅਧੀਨ ਸਭਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਰਹੀ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਹਨ, ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਪੰਚਾਇਤਾਂ, ਬਲਾਕ ਸੰਮਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਸ਼ਦ, ਅਤੇ ਇਹ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

6. ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤਿਰਲੋਕ ਚੰਦ ਸ਼ਰਮਾ ਲਈ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਇਸ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤੀਸਰੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਹੈ। ਉਸ ਆਧਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜੇ ਆਧਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤਿਰਲੋਕ ਚੰਦ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 7 ਦੇ

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਫੌਜੀ ਛਾਉਣੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ", ਅਤੇ ਪੈਰਾ 10 (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕਰਦਾ ਹੈ" ਫੌਜੀ ਛਾਉਣੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ, ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: "ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਫੌਜੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਨ, ਪਰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।, ਅਤੇ ਪੈਰਾ 10 (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਸੂਚਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ, ਵੈਧ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਰਕਸ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ"। ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ "ਕੁਝ ਫੌਜੀ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ"। ਅਤੇ ਕੁਝ ਇਲਾਕਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਰਿਆਸਤ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਛਾਉਣੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਰਾਜ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਛਾਉਣੀ ਐਕਟ, 1924 (1924 ਦਾ ਐਕਟ 2), ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ 3 ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਫੌਜੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਛਾਉਣੀ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ, ਹਰੇਕ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਫੌਜੀ ਛਾਉਣੀ ਹੈ, ਜੋ ਫੌਜੀ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਫੌਜੀ ਜਾਂ ਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਫੌਜੀ ਛਾਉਣੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ। ਸਾਬਕਾ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਇਲਾਕਾ ਕੇਵਲ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਹੀ ਛਾਉਣੀ ਬਣ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ, ਜੇਕਰ 1924 ਦਾ ਐਕਟ 2 ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਬਕਾ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਫੌਜੀ ਛਾਉਣੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ 3. ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਇਲਾਕਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਾਬਕਾ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ: ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਫੌਜੀ ਛਾਉਣੀ ਨਹੀਂ

ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਬਕਾ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਰਾਜ ਸਾਬਕਾ ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ 1924 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1956 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਸਾਬਕਾ ਪੈਪਸੂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਇੱਕ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਣ ਗਏ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇੱਥੇ ਆਈ . 1924 ਦੇ ਐਕਟ, 2 ਦੀ ਧਾਰਾ, 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ - ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਫੌਜੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਫੌਜੀ ਛਾਉਣੀ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤਿਰਲੋਕ ਚੰਦ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 14 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1960 ਨੂੰ ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਮਿਲਟਰੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਸਾਂਭ ਸੰਭਾਲ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ । 1,200 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਲਾਕਾ ਸਾਬਕਾ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਰਿਆਸਤ ਵਿੱਚ ਫੌਜ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਹ ਸਾਬਕਾ ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 1956 ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ , ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇਹ, ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਫੌਜੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਫੌਜੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਇਸ ਨੂੰ ਫੌਜੀ ਛਾਉਣੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਜੇਕਰ ਮਿਲਟਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਸਾਂਭ ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ , ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 1924 ਦੇ ਐਕਟ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਲਟਰੀ ਮਿਲਟਰੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਕਸਬੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਫੌਜੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖਾਧਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਫੌਜੀ ਛਾਉਣੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਤਿਰਲੋਕ ਚੰਦ ਸ਼ਰਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਆਧਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਹੈ

7. ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ, ਤਿਰਲੋਕ ਚੰਦ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਰਾਜ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ ਦੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੈਰੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਤਰਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਉਸੇ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਪੈਰੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉੱਥੇ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਲੈ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। 'ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3501-C139CI-63/15215 ਮਿਤੀ 26 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1963, ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ਼ ਇਲੈਕਸ਼ਨਜ਼ (ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ) ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵੱਲੋਂ ਮੈਕੇ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਹਰਕਤ 'ਤੇ 12 ਅਕਤੂਬਰ 1962 ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਤਤਕਾਲੀ ਮੰਤਰੀ ਇੰਚਾਰਜ ਲੋਕਲ ਬਾਡੀਜ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਨਾ 4 ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਟਰੇਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਹੈ। ਤਿਰਲੋਕ ਚੰਦ ਸ਼ਰਮਾ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਪਟਿਆਲਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ 1911 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 1 ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਇਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। 1948 ਦੇ ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਉਸ ਰਾਜ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣ ਗਿਆ। ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (6) ਤਹਿਤ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ। ਉਸੇ ਰਿਸਪੋਂਡੈਂਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ

ਰੈ ਕਿ ਸਾਲ 1951 ਅਤੇ 1955 ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੜਿੱਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਟਰੇਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਖੇਤਰ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਲ 1951 ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਲ 1955 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 27 ਜਨਵਰੀ, 1960 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ, Annexure "B", the, ਵਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲੈਣ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। . ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ ਕਿ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੀ ਕਿ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਸੀ। ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਾਲ 1951, 1955 ਅਤੇ 1960

ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਦੋ ਸਾਲ ਚੋਣਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।

8. ਇਹ ਹੈ. ਹੁਣ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 3 ਮਈ, 1963 ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਨੁਸੂਚੀ "ਸੀ, ਉਸ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਨੁਸੂਚੀ "ਡੀ" ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਨਵੰਬਰ ਦੇ 26, 1963, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਅਤੇ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਸਭ ਐਕਟ ਦੇ 4 ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਬਣਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2)। ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਨੀਕ, ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ (1), ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਦੂਜੀ ਜਾਂ ਤੀਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਇੱਕ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਅਜਿਹੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇੱਕ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਗਠਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 4 ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ.

ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਸਮਾਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਨੀਕ ਨੂੰ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ . ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਿਹੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਿਸੇ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ, ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਨੀਕ ਨੂੰ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੇਦਖਲੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। (5) ਧਾਰਾ 4 ਦੀ: ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਫਿਰ ਰਾਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8(1)(a) ਐਕਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ, ਨਿਯਮਾਂ, ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ, ਬਣਾਏ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 4(1) ਸੈਕਸ਼ਨ 5(1) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 4(5) ਸੈਕਸ਼ਨ 5(2) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(2) ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। 7(1), ਸੈਕਸ਼ਨ 4(6) ਸੈਕਸ਼ਨ 5(3) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7(2) ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 4(7) ਸੈਕਸ਼ਨ 5(4) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8(1)(a) ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। 5(1) ਅਧੀਨ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਸਮੇਤ ਇੱਕ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਤੱਤ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ u/s 4(1) ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਸਿਰਫ ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 4(5) 5(2), ਅਤੇ 7(1) ਦੇ

ਤਹਿਤ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 4(6), 5(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੀਜਾ ਕਦਮ ਅਤੇ 7(2) ਵੀ ਲਗਭਗ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ ਹੈ। 4(7), 5(4) ਅਤੇ 8(1) (a) ਤਿੰਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿ ਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(1) ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 6 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4(1) ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧੂਮ-ਪੱਤਰ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। - ਕੁਇੰਸ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਧਾਰਾ 5(1) ਅਤੇ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ 4(1) ਅਧੀਨ, ਸਿਰਫ ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਧੀਨ 4(1), ਅਨੁਸੂਚੀ "C, ਮੇਕਰਕੋਟਲ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਅਗਲੀ ਸੂਚਨਾ, ਅਨੁਬੰਧ "D", ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ 1960 ਵਿੱਚ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤਿਰਲੋਕ ਚੰਦ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰੇ 8 ਅਤੇ 9 ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਕਾਫੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਆਮ ਵਸਨੀਕ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵੱਲ ਕੁਝ ਧਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। 1960 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1063 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਨੁਸੂਚੀ "ਡੀ" ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ 'ਤੇ ਬਦਲਾਅ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕਿਹੜਾ ਖੇਤਰ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜਾ ਖੇਤਰ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ,

ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 5(1) ਅਤੇ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ 4(1) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ "ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਤਬਦੀਲੀਆਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਸਤੂ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਅਸੁਵਿਧਾ ਦੀ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਅਸੁਵਿਧਾ ਹੈ। u/s 4(1) ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਅਵੈਧ, ਅਤੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 5(1) ਅਤੇ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਸੂਚਨਾ, ਅਨੁਸੂਚੀ "ਸੀ, ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 4(1) ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 5(1) ਅਤੇ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵੀ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਸੁਵਿਧਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(1) ਅਤੇ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ: ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ, ਅਨੁਸੂਚੀ "C ਅਤੇ "D ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਨਾਲੋਂ ਬਦਲਾਵ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਵਧੇਰੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸੀ। " ਇਸ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ 1960 ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਾਲ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸੁਵਿਧਾ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਫੜਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਸਪੌਂਡੈਂਟ ਤਿਰਲੋਕ ਚੰਦ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਅਤੇ 9 ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਅਨੁਸਾਰ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖੇਤਰ ਕਿਉਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਿਉਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਤਿਰਲੋਕ ਚੰਦ ਸ਼ਰਮਾ ਵਾਰਡ 7 ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸੁਵਿਧਾ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਸੁਵਿਧਾ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਜੇ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਇੱਕ ਮੁਕੰਮਲ ਚੋਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀਤਾ 'ਤੇ ਖੜੇ ਹੋਣਾ। ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 3 ਮਈ, 1963 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 26 ਨਵੰਬਰ, 1963 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਨੁਸੂਚੀ "ਡੀ"

ਦੁਆਰਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 26 ਨਵੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਵਾਰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਏ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। 28 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ ਚੋਣ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਖਾਸ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੇ ਵੀ, ਦੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਰਸੀਦ ਦੀ ਮਿਤੀ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਹੈ। ਚੋਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 24 ਮਈ, 1964 ਤੱਕ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1963 ਦੀਆਂ ਦੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ। ਚੋਣ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ 10 ਜੂਨ, 1964 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤਿਰਲੋਕ ਚੰਦ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਵੀ ਚੋਣ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ। ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਸੂਚਨਾਵਾਂ। ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤਿਰਲੋਕ ਚੰਦ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕਰੀਬ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟਿਆ। ਚੋਣ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸੁਵਿਧਾ ਦੇ ਇਸ ਅਤਿ-ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 5(1) ਅਤੇ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਨੁਸੂਚੀ "ਸੀ" ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਅਨੁਬੰਧ "D"। "ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸੁਵਿਧਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ, ਚੋਣਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੋ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 1963 ਦੇ ਅਨੇਕਚਰ "ਸੀ" ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਧਾਰਾ 5(1) ਅਤੇ 6 ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 4(1) ਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਵੈਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ

ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਇਸ ਰੂਪ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਸਨ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗਲਤੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 5(1) ਅਤੇ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼, 1963 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ "ਸੀ" ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 5(1) ਅਤੇ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 5(1) ਅਤੇ 6 ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਵੈਧ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਅਸੁਵਿਧਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਸਾਰੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ? ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਕੀਲ ਤਿਰਲੋਕ ਚੰਦ ਸ਼ਰਮਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਧਾਰਾ 5(1) ਅਤੇ 6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ, ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਵੈਧ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਫਿਰ ਦਬਾਅ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਮੇਰ ਬਨਾਮ ਰਾਧੇ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸ਼ਿਅਮ ਦਾਨੀ ਏਆਈਆਰ 1957 ਐਸਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਅਸੁਵਿਧਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਰੋਲ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਰੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਚੋਣ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਕੇਸ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਪ੍ਰਭੂਦਿਆਲ ਬਨਾਮ . ਮੁੱਖ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫਸਰ, ਜੈਪੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰ , . ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਲਕੇ ਦੇ ਫਾਰਮ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਹਲਕਾ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਲਕਿਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਵੋਟਰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਣ, ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਸਕਣ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਮਾਮਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤਿਰਲੋਕ ਚੰਦ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਸੁਵਿਧਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੋਣ ਦੇ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੇਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਤਿਰਲੋਕ ਚੰਦ ਸ਼ਰਮਾ, ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ, 28 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ ਚੋਣ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਦੇਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੀਤੀ ਬਾਲਮੁਕੰਦ ਬਨਾਮ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਰੇਵਤੀ ਮੱਲ (3) ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਮਹਿੰਗੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੋਣ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਭੌਤਿਕ ਹਾਲਾਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਤਕਨੀਕੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਤਕਨੀਕੀ ਉਲੰਘਣਾ। ਇਹੀ ਬਾਡੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ, ਅਰਥਾਤ, ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰੋਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨੁਕਸ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨਾ ਕੁਝ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸੀ। ਪਤਾ ਕਰੋ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਭੈਰੁਲਾਲ ਵਿਚ ਚੁਨੀਲਾਲ ਬਨਾਮ. ਬਾਂਬੇ ਰਾਜ, ਬਾਂਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਚਾਗਲਾ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੋਣਾਂ ਇੱਕ ਲਗਜ਼ਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ

ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦਰਜ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਭਰੋਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਘਿਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਤਕਨੀਕੀਤਾ ਦੇਖੀ ਨਹੀਂ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁਝ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਮਾਮਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਚੋਣ ਖੁਦ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ।" ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੋਟਰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਨ। ਚੋਣ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚੋਣ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਅਸੁਵਿਧਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ਬੱਧ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 4(1) ਦੀ ਬਜਾਏ ਧਾਰਾ 5(1) ਅਤੇ 6 ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

9. ਉਪਰੋਕਤ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤਿਰਲੋਕ ਚੰਦ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ , ਜੇ.

10. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Asha Goyal